

til Kontorhold kunde antages at blive, er det en Ting, jeg ikke har skænket nogen Tanke. Det naturligeste er at opstille som Regel, at der skal foretages en Deling, at Delingen foretages af Justitsministeriet, og at Kontorholdsspørgsmaalet henvises til Finansudvalget, indtil vi faa en endelig Kontorholdslov. For Resten er det rimeligt nok, at ligesom der vil vindes nogen Besparelse paa Kontorholdet ved at henlægge Ning Herreds Embede under de to andre Herreder, saa vil omvendt en Deling medføre nogen Udgift, allerede af den Grund, at man i Aarhus i Stedet for et faar to Kontorer. Dertil kommer vel ogsaa, at Udgifterne i Aarhus ere i Stigning og ville vedblive at være det. Allerede de 9000 Kr., som bleve bevilgede for et Aars Tid siden, ville næppe ret længe kunne slaa til, men naturligvis skulle Kontorholdsudgifterne ikke være større, end Forholdene føre med sig. De to Kontorer, som der er Tale om, ere af højst forskellig Beskaffenhed med Hensyn til Forretningerne, idet Strafferetsdommeren ikke vil komme synderlig meget i direkte Forhold til Publikum. Noget andet er det naturligvis, hvis man foretager Delingen efter en anden Maalestok. Det forekommer mig for øvrigt, at dette hører til de meget smaa Spørgsmaal, og jeg tror, at man maa indrømme, at jeg for at naa det Maal, man har sat sig fra Regeringens Side, en Deling af Embedet i Aarhus, har søgt, saa vidt det overhovedet var gør ligt, at komme den Stemning, der hersker i Tinget, i Møde, navnlig ved at gaa en Vej, jeg i og for sig meget nødig vil gaa, nemlig den at nedlægge den ene Jurisdiktion. Jeg mener derfor at kunne vente, at der ogsaa tages noget Hensyn til de Ønsker, jeg nærer med Hensyn til den Maade, hvorpaa det hele skal gennemføres, og jeg skal da fra min Side række mig saa langt, jeg kan, lige over for et eventuelt Udvalgs Anskuelse.

Svend Høgsbro: Jeg skal ikke komme tilbage til det foreliggende Forslags Indhold eller til de Betragtninger, som det giver Anledning til. Den ærede Minister lagde noget mere ind i mine Udtalelser før med Hensyn til min Stilling til Forslaget, end der var ganske korrekt, men jeg skal i saa Henseende nøjes med at henvise til, hvad jeg alt har sagt; det vil jo komme til at foreligge i Tidenden. Jeg ønskede nærmest kun at gøre en Bemærkning, som jeg beder den højtærede at Minister tage Hensyn til, naar en Gang Retskommissionens Betänk-

ning bliver afgiven, med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor hurtig det vil være muligt at forelægge de omhandlede Forslag for Rigsdagen. Jeg vil henvise til det Eksempel, som Regeringen eller dens Forgænger gav for 2 Aar siden med Hensyn til Toldlovsforslaget. Det var vist samme Dag, som Kommissionsbetænkningen var afgiven, eller dog kun en eller to Dage derefter, at Regeringen forelagde dette meget omfattende Forslag for os til Behandling. Det var en saa hurtig Behandling som vel muligt. Jeg tillader mig at henstille til den ærede Minister at tage alt det Hensyn til det Eksempel, der foreligger, som det vil være ham muligt. Med Hensyn til den Behandling, vi ville komme til at undergive denne Sag, naar den en Gang kommer til os, og som den ærede Minister mente sagtens vilde komme til at strække sig over 2—3 Samlinger, saa kan jeg naturligvis ikke vide noget derom; det kan være meget muligt; det vilde maaske endda være ret hurtigt, om vi kunde gøre det paa den Tid. Paa den anden Side kan man dog paavise Tilfælde, hvor Rigsdagen har faaet store Lovforslag, om end ikke saa store, gennemførte i meget kort Tid. Jeg nævner Søloven, som det vistnok ikke en Gang tog en hel Samling at føre igennem begge Ting. Der er jo den Ejendommelighed ved saadanne Forslag, netop naar de ere saa store som dem, vi her tale om, Søloven eller Straffeloven — der vist ogsaa blev meget hurtig behandlet — at man er tilbøjelig til at „sluge dem raa“, som man siger. Jeg anbefaler ikke at tage dem ubeset, men dog med en nogenlunde let Haand, naar de en Gang komme, men det er jo for øvrigt Fremtidsbetragtninger, som jeg ikke skal komme videre ind paa.

Justitsministeren (Rump): Naar man, som det ærede Medlem anførte — mig er det ukendt, jeg har ikke lagt Mærke dertil — kunde fremsætte Toldlovsforslaget Dagen efter, at Kommissionen var færdig, kan det kun være naaet ved, at man i Ministeriet har kunnet følge Arbejdet Skridt for Skridt og derved tage sit Standpunkt, og at dette kunde ske, er det forklarligt, som Forholdene i det hele være. Men man kan ikke sammenligne Procéskommissionens Arbejde med Toldlovkommissionens med Hensyn til Muligheden for Regeringen for at udarbejde Lovforslag derefter. Hvad er nemlig Toldlovsforslaget? Det er en Revision af den gældende Toldlovgivning, der fastsætter andre Satser paa Omraader, hvor